

24213

Mag. St. Dr.

P

o. Augustyn Czacki

Wasmu przy ciemnej nocy
trzenka w dzień wesolego
mieniunia Pańskiego xiawiona, żywa
Wasy niegdy Imei P. Heleny z Grudowska
Zielinskiy etc.

Warszawa. 1648.

24213

I

~~Whit. vol 5468~~

I A S N A
Przy ciemney nocy
IVTRZENKA

W dzień wesołego Przemienienia Pań-
skiego, zjawiona;

Z Y W A
Wielmożney niegdy *Gen Hęci*
PANIEY HELENY
Z GRUDOWSKA
ZIELINSKIEY,
Starościny Ciechanowskiej,
FIGURA,

*Ná żałobnym wystawiona Grobstynie;
Potomnym czasom,*

*W KOSCIELE BERNARDYNSKIM
Klasztorá Prąsmyńskiego,*

Przez X. AUGUSTYNA CZACKIEGO tegoż Zakonu Káznodzieia,

Roku Pańskiego 1648. dnia 6 Sierpnia

PUBLIKOWANA,

A w tymże Roku, z dozwoleniem Stárszych, do Druku podána.

Subducti terris speculemur
 coelum ut ductu signorum coe-
 lestium, gubernante Christo,
 flante Spiritu sancto, euctis vo-
 luptatum spumis, superatis viti-
 orum fluctibus, atque omnium
 delictorum naufragiis euitatis,
 lucrum vitae, & gaudia Resurre-
 ctionis intremus. *S. Pet. Chrysol. Ser. 8.*

BIBLIOTH. UNIV.

BIBLIOTH. UNIV.

JAGIELLOŃSKA

WIELMOŻNEMU,

A mnie wielce Mćiwemu PANU,
 y Dobrodźciowi,

Jego Mći

P. LVDWIKOWI
 ZIELINSKIEMU

Ciechanowskiemu, &c. &c.

STAROSCIE.

Dziecznym promieniem odżiana Iasność,
 gdyby miała rozum, płakaćby bez wapienia
 musiała, gdzieby zawisła reka złotogoraca
 światłości kosy, w szczupła stoczywszy koncho, w
 niepamięć wieczną podala.

Quid tibi diuitiae, si non conceditur vsus?

Ná coż bogactwa, w ciemnych zawarte taráfách?

Według Philosophow, Lux prima qualitas est. Sed quo-
 modo lux, si in tenebris est? Quomodo lux, si non tollit
 obscuritatem? Wrequiałney trunnie, czas niemady, za-
 spuntowana, płakała ziemia. Tenebrae erant super faciem
 abyssi. Az dopiero ná okazanie sie swietnych Planet Niebie-

Gen. I.

A 2

skich,

Ambr: skich, wyrwawszy z czarney oney, w której była złożona, y okro-
lib: 1, pny, Tumby, w poządane sie przyodziła światło: Mundi
Exam: enim ornatus, a lumine exordium sumpsit.

c. 9. Nie zawiode sie, Wielmożny Mściwy Pánie Stárosto, żeś
Ibid. c. **IVTRZENKI** tej iasney, ode mnie prezentowanej, nie dla
5. czego inego, ná niepomnym Zodyaku zostawić niechciał;
tylko, abys okropna ciemney Domu twego żaloby chmure, precz
rospędził. Aurora enim, diei clarescentis exordium est, &
primus aëris splendor. Páńska tedy przymuśony instancya,
wiec z wyrażnego Przełożonych moich poruczenia, y woley, nie
lekając sie Cenforinas liuidorū fauces, medias inter ecli-
ples & Syrtis, exorior, ná tym Pápielowym, Wielmożney
ś. pám. ley M. Pániey **HELENY ZIELINSKIEY**
Stárościney Ciechanowskiey, Matzonki Wmci mego Mściwego
Pána, życia, Zodyaku, świetna zaszadzając Iutrzenkę; oneż
w potężna Wmci mego Mściwego Pána, oddając, y składam
protekcya; Wielmożnemu Wmci mego M. Pána Domowi,
serenissimam interim, & clarissimam perennis felicitatis
Auroram, uprzymie winczuiać, y z sercá życząc. W Wár-
sawie dnia 16 Listopáda, Roku Páńskiego 1648.

Wmci meę wielce Mściweę Pána

uprzymie życzyliwy Bogomodła
y sługa

X. **AVGVSTIN CZACKI**
Zakonu Bráctey Mnieyszych
Obserwantow Káznođiecia.

Quasi meridianus fulgor, consurget tibi
ad vesperam, & cum te consumptum puta-
ueris, orieris vt Lucifer.

lib. 11:

Jáko iásność południowa, wznidzie tobie pod wieczor,
á gdy sie bedzieś mniemał być Zniszczonym, wznidzieś
jáko Iutrzenką.

Misterna/ w Niebieskich zaszadzona Trio-
nách Astronomia/ Slucházu pobożny/ wieś-
tając sie po Planetách/ á z nich tátemnice wyze-
puiać / euentus rerum ex Astris indicat; wśytkie
przygody/ wyrokom Bostim przypisując. Tak-
nam iácie nie dobrego ná ten niniejszy rok 1648.
niewyroziła: iákoż y rzecz sama wśytko złe wyworoziła; wysta-
wiwszy ná Horyzoncie nászym czworó zámienienia strážne / y Re-
ten/ Przestępnym (ácz go przestąpić trudno) mianowawszy.
Wielkież to Zámienienie / które złote Korony Polskiej Jábloko za-
brudziło! Ciesząz to y nieznosná Eclipsis, dla której iásność
Orzel brudno zszerniał; á pátrząc ná Koronę bez Głowy/ y glo-
wa bez korony / krówa we lzy toczyć musi! Strážne y nieprzysie-
mne Clima, które/ nie iedno Słonce/ nie ieden Miesiąc / ale tak
wiele Kawalerow odważnych y iasných / tak wiele walecznych y
bitnych Rycerzow/ zámienionych y zágásoných widzi! Tážbye
przestępny, y áffektacyom ludzkim przeciwny. Stáreć przy zgre-
bialey

biały starości y latach swoich sprochniałych / rądy w posada-
nym odpoczał grobie ; teno je wporczywa śmierć / intronizacy
tego przyimować niechce ; ow od wosley kwitnacych lat młodych
świebudy / rąd nierad wstepuje ; bo go śmierć zamtad / hartow-
nym potegi swey porywa hakiem. Tle vnicy w Armacie obse-
rujące Błokauzy ; niey syrokie / zbroynym otoczone żołnierzem
polą. Trzysty / pięćdziesiąt y pięć dni mamy w Roku ; ktoremi
tak oń tak wiela (według Anatomistów) zlonkow / związany
człowiek / iak w syku stoi / w pilney straży Adwersarza swojego co-
dziennie maiać ; ktory go na każdym placu / z orzeżem czeka : zacząym
y niedziw / że co dzień *aliquid in tam magno mutatur orbe.*

[*Mutatur rerum facies, mutatur & ordo.*]

Niebieskich dwanaście zbierow przy Sloncu stojacych / zburie-
rowawşy sie sfontie / *Hemisphaerium nāse ad libitum pladruie / y*
mocne przeciw niemu zasādza śtance. Jezeli kogo zachwaly / y
ciekawyy Aries niedraśnie rogłem, mrukowacy podobno Taurus,
calce sua zdeptawşy zetrze : jezeli nie rozkwila Gemini ; opaczny
podobno wŃczygnie Kaczek : jezeli komu poblaży Libra ; podobno
Niedzwiadek pogrozi iadem : a iesli y ten zfolguie podczas ; chy-
bki / a luczny Strzelec / hartowny w serce zawiedzie strzale. Ma-
drze / ać krotko / Pogański Medrzec / tak to zamknal : [*Neceste est*
superioribus laironibus mundum esse contiguum, ut inde omnis virtus
deriuatur.]

W tym tylko (iesli sieiey przymowić godzi) poniekat po-
bladziła / że dni każdemu mieścaciowi nadawşy / ani wspomniála
nocy / ktora wiąsny dzień Przemientenia Pańskiego / w Domu
Wielmożnego J. M. Pána Ludwika Zielińskiego / Staroşy Cie-
chanowskiego stanaşy / Wielmożna s pamięć Jey M. Pania
Zelene Zielińska Starościna Ciechanowska / żywa w umarła prze-
mieniła. Straśnāz to transfiguracia / y od tamtey daleko roz-
żna. Tam bowiem [*vox Patrū de nube audita est.*] a tu płągliwe
zewşad. Threny slyşym. Wielmożny / tu pozostaly Małzonet /
kochaney luy postrādawşy Małzonki ; Jāsnie Wielmożny Dom
Ich

Ja mni pp. Zambdzick / pobożney siostry ; pokrewni powin-
ney ; sasiady miley sasiadzi ; wboży Dobrodzieli ; poddani Pāniey
swey ; żalobna zacząć musa muteta. Tam / na Chaborejskiej gorze.
Resplenduit facies eius, sicut sol: vestimenta autem facta sunt, sicut nix. Mat. 7.
tu / wŃytek dom ciemny / katarakt czarny / trunna żalobna. Jednym
słowem ; iako y Egypcyan *tenebra palpabiles, & horribiles* 3e *Exod. 10*
wszech miar tu pānuia. Zbrudniła / od umartwienta / a wyschła *In vita*
od postow / przed Elpidyuszem Staroşta Rymskim / stawiono *eius.*
niegdy Sabina święta ; ktora on / temi słowy przywitał : *Tunē*
es illa Sabina, & genere, & matrimonio nobilissima. Taki na to oda-
nośi response : *Sum, sed Domino lasv Christo gratias ago, qui me ē po-*
testate demonum liberauit. Złożony w tey trunnie żalobney / Wiel-
możney Jey M. Pāniey Zeleny Zielińskiej / gdyby kto spytał : *Tunē*
es illa Helena, & genere, & matrimonio nobilissima. Niezdrożnieby
uczynił ; taka baczac / ktora śmierć uczyniła / odmiana ; za zdrowia
śmiertelność ; za wrode / zpruchniałość / y zgnilość ; za ciekłość żywe-
go / martwego y niezulego trupa / zamieniaiac. Spyta Małzo-
nek : A tyżes to Zeleno / ktoraś nieodmleńnym Małzenskiej wprzey
mości affektem kwitnela : Spyta Rodzony : *Tunē es illa Helena,*
ktoraś *in uero Materno,* iedneż miała / zemna społ zapisana gospo-
de : Spyta życzliwy Sasiad : A tyżes to Przejacna Zeleno / ktoraś
włożone w pamięć twoiey Sasiadkie prawa / w miała chować :
Spyta Kapłan / spyta wboży / spyta poddany : *Tunē es illa,* ktoraś
na miłosierne uczynki / hojne recepty / na każdym placu wycie-
gnione miała : Sluchaycie odpowiedzi : *Ille sum, sed gratias ago*
Domino lasv Christo, qui me liberauit ē potestate demonum.

Przy żalonym opaczny sie Dekreće, żadney ia tu nie czynie
(a to / abym was nie rozrzewnił /) condelency. Na wkontento-
wanie iednak żalomych serc / tu zgromadzonych ; z ciemney y okro-
pney / pojadana Jutrzenka / iuz wyprowadzam nocy.

PIERWSZA CZĘŚĆ.

Złoty wrodziwszy się człowiek świeboby synem / obcemu ho-
dować musi (lubo co ponievoli) iężmu. Wierc / wsparł się
na gruntu onym / wrodzonej sobie wolności / filarże / iako ieno
z nieśmiertelnością swą wylechał na targ / śmiertelnej zaraż-
karki swe / noc / nacylić musiał. Oplakana zaprawde / żywo-
ta naszego conditio: że kiedy potrzeba zyskać / tam tracimy. Wy-
sławowawszy ciemna noc swoje cienie / a łamiot żalobny wry-
skiemu oraz rozbiwszy światu / dniowa zmorzone zmysły robota /
sniem powiązawszy / o ziemi rzuca. Ten odpoczynek / Alexandri-
nus Clemens, *Somni gymnasium, & stratum, cathedra, & lozem*
śmierci / mawie: która z Requialnym stanawszy obrzędem / Trun-
ne za Dom / za palac grob / za Oyczyzna szeroka trzy łokcie ziemi
obietuje / y rzęca sama nadeje. Postrzegł tego Kochanek Pański /
kiedy śmierć nazwał nocą / czyli noc śmierci. *Venit nox, quando*
nemo potest operari. Przed którym dobrze Homerus, tegoż dożył
kiedy dzień z nocą nieiało spał.

Homer.
Iliad. 4

-----nox illum ferrea texit,
Luminasq; aeternae clausurunt fessa tenebrae.

Jakostkowiel: lubo noc zowie się śmiercią / lubo śmierć nocą; o-
boie nie od rzy-zy. Bo / jeżeli ciemna noc / tetryczna / melankols-
czna / y straszna / ludziom wiec bywa: wiec y śmierć / w iednoję
z nocą symbolizuje sforze: *Mors: omnium terribilium terribilissima.*
Toc / chociaż nieproszona / po godzinach / iako po stopniach / do-
nas się wali: *Mors, etiam saxi, marmoribusq; venit.* Nox, (jeżeli
ethymon verbi wzięmy) a Noceo derivatur. Komuż prośe nie za-
śpiodzie tego pominię:

Martial:

-----Mors aequo pede pulsat
Pauperum tabernas, Regumq; turres.

Palace / fortece / y Miasta / ozdobe swoie / gdy im czas przyjdzie /
traca: odjęte ślignym świeclem dżiárdyny / y polá obfite: krainy
w do-

7
w dostatk i ludzle bogate / pod płaszczem nocę y śmierci / nie wola-
dzo swych starbow: ziola y plancy zielonemi wwiezione mie-
trami / przynocnym cieniu od ogzu ludzkich są zakryte: wyniosle
pod niebiosá Aloes / wysokość swoia mgla nocna pokryta maia.
A śmierć co?

Mors, etiam saxi, marmoribusq; venit.

W czym iednak podziwienia niemają. Abowtem śmierć / woi-
dlug starożytności / jest Noctis & Erebi filias zaczął / że in o-
mnes habet secundarium vitam necisq; imperium, co za dżiw-
śmierci nie pieklem / w Raju głowiek / Bog sam strącił.

Na Krolewskim nigdy Bankiecle / śmierć miesca nie-
mając / raka tylko na ścienie miasto regimentu zawiesiła: czym
Balehasara Krola: a z nim y wszystkich okrutnie pomlekała. *Ap- Dan. 5.*
paruerunt, mox Text S. digiti, quasi manus hominis, scribentis
in superficie parietis. Krolu / czegoż się lekasz? Na co / tey nie
spodziewańey / wessli twemu dopuszczają rumaciey? Gdybyś
obaczył / miecz w zbrojney rece / ięszceby nie dżiw. Reki pio-
tem / przeż się tak lekasz. Powiedział leden: *Signum mortife-*
rum, manus absq; corpore. Śmierć tam niezbójnemu Krolowi
eredensowała. Tak Theodoretus, ognisty w bramie Rajskiej
miecz opisulac / mowi: *Spectra quaedam, & simulachra, ad incuti-*
endum terrorem, metumq; primis hominibus, in vestibulo Paradysi vet.
collocata, more agricolarum, qui in hortis, & satis, lineos designant
palos, laceris humanarum vestium pannu obvolutos; ut eo terricula.
menti genere, aues a seminum & frugum passu deterritas arceant. Heracle.
Sirenen.
Procop.
Gazerv.
apud Pe-
rorium.
Plato de
legibus.

Odrzysować chcąc / mady Plátos życie ludzkie / od rest za-
czyna / mowiac: *Homines, vitam, quam a maioribus accipiunt,*
quasi tadam ardentem passeris tradunt. Syn / odbiera od Oycá: a
tak / ieden drugiemu successiue podając / iako świece (se transe glo-
ria mundi,) gąsna; a pamiatka dogorzący świecel jest iis po-
piolu / y swadu. Wiechay się dżis Panowie / filarami Ziemi
skiami nazywała: wnetże ozowie się Job iaki miedzy niemi:
Nec fortitudo lapidum, fortitudo mea, nec caro mea anea est. Nie
B
filary

Gen.

filary/ nie alteze/ pamiątka ich/ ale obłot śmiertelny/ y gąsiec
popiołu. Powiedziano im kiedyś: *Pulvis es, & in pulverem re-*
uerteris. Żetmani waleczni/ Oświecent Eżetá/ odważni y
mężni Kawallerowie Koronni/ pokázują Herby/ abo kleynoty/
krawanie od Przodków nabyte; iáko to Taleze/ Abdanki/ Ro-
gále/ Rojyce/ Szczęniawcy: aleć pamiątka ich/ nie Rożá/ lecz
gąsiec popiołu. A mlece Hannibalow Rycerskich/ popiół: y
piorony mieżnych Scipionow ogniste/ popiół: y niewody złote
Tymotheuszow/ iáko y złote synow Izraelskich ciełce/ sa popio-
łami: *Memoria vestra, comparabitur cineri. & redigentur in lutum*

Job 13.

Basil o.

rat. de

mirt.

cervices vestra. Dla tegoć snadź Bazyli Świety zaprasza ná
reusis/ mówiac: *Circumspice eos, qui ante te sese splendoribus*
efferebant. Vtinam sunt illi, qui Civitibus dignitatibus ornati erant?
ubi Oratores? ubi Duces? ubi Dynastae? ubi Tyranni? Nonne omnia
pulvis, nonne favilla, nonne in paucis ossibus, memoria vite illorum
conseruatur? Słuchniel tedy y mądrze powiedział mądrzpráwie-
śliwy. *Memoria vestra, comparabitur cineri.* Inśa wersia tak

Job 13.

Ps. 48.

czyta: *Memoria comparabitur scripturae & cinere.* Obiadnia to Krol
Izraelski/ temi słowy: *Vocaverunt nomina sua in terris.* Ten sie
ná ziemi mianował Miłościwym/ ow Wielmożnym/ támten
Oświeconym/ Mielebnym/ Przewielebnym; *Fuit spiritus eius,*
alisci potentia o ziemi; alisci Wielmożność hyle łamie; a o
świecona iasność/ brudow łes zostawiwszy/ wszęgd gąsnie?
owa/ pod ciemne śmiertelności cienie/ napáda wszystko.

Sed omnes vna manet nox,

Et calcanda semel via lethi.

Horat.

Plinius.

Olympus gorá/ o ktorey wspomniál Plinius/ pod Niebo
wyniesiona/ ten osobliwy mtałá przysławiey/ że zrywanych ná
popiele/ abo ná piasku liter/ nie traciła; gęścia dla wysokości
swoiey/ nádz zwęzay; gęścia dla spokoyności/ y wolnego od
wiatrow mleyśca. Stározytna Jch Mciow pp. Zawadz-
kich/ y Wielmożna Família/ test gorá Olympem. Cnota abo-
wien/ pobożności/ odwaga/ nabożeństwie/ światobliwo-

ścis

ścis/ samych dochodzi Niebiosa. Na tey gorze/ iásne Jey M.
Pániey Zieleny Zielinskiej cineres rozsipane/ rozlegnym Enos
Chrześcianskich chátakterem y wzorem wpiśzione/ swego ná
wiele nie utracá col tu. O iáko wysoki Dom/ w ktorym śmiera-
telny ten opodł popiół; że ani zawiśna y przeciwna fortuna/
tám gniewu swego niemoże zagnąć; y owšem przez/ o niższe
słozem/ wichry sara łamiac/ y krusiac/ sama sie w sobie grysć
musi/ Dom Jch Mciow/ iáko sie rzekło/ gorá Olympus. O/
iáko pod ta Gorá prześtrane/ w szerz y wzdłuż pole/ Mogł-
by w nim cieżony iazyk/ godzina y druga zawodowác po
Zonorách/ odwagách/ światobliwych przymiotách/ Já-
śnie Wielmożnego (by gazu pozwolono) Domu tego. Tu
virtutis ac pietatis studium: tu Stározytność. tu odważni Ka-
wallerowie: tu przysádech Sedziowie sprawiedliwi. Jedne-
go z tak wielu/ Jáśnie Wielmożnego Jego Mci Pána Janá
Zawadzkiego/ Woiewode Párnawskiego/ zácnego tey zmacley
Mátrony Rodzica/ przypominam: ktorego Oczyszna miła
obronca/ Senat Senatorem prawdziwym/ światobliwy Try-
bunał sprawiedliwym Sedzia; obce nákoniec kraie fiześlin y
posłem vznáły. Świteca w Koronie naszey/ iáko iákie stonca/
przezacne reżnych Domow Família: ta Cynozura náśa/ pozore-
ny bieg swoy/ od wschodu swego aż do zachodu odpráwiwszy/
dobrá noc Oczysznie miley iuz powiada. Żywym zácności Do-
mu tego świadkiem/ osobliwa opátrznóść Boska/ że/ co niegdý
ze stoncem zá Jozuego wznýła/ tu przy południowej onego
ożdobie oporem stoi.

Mianowałem Dom Jch Mciow wysoka Gorá Olympus
názwana/ ktora je tak wysoka wrośła/ nie dziw. Bo/ z wrodzo-
ney swoiey hoyności sypali ná vbożie/ sypali ná Klastory/ Ro-
ścioty/ obrone y ozdobe Oczyszny/ skárby y zbiory swoie; y tak
gore/ á g-re wysoka wśpali: óżgo snadź żywym/ Klastor náś
Świecti/ Pánisko vdarowany/ zostáie śmiadłkiem. Przysiępu-
jąc bi jey do rzęzy/ tu tego nie zámilżę. V inszych Narodow/
ziemiá

B 2

ziemią rodzić wiać zwykła Pomorąncę / Oliwkę / Cytryny / Dąs
kyle / y winą : v nas zaś w polszce / przy rożnym ziarnie / chmiel
też nam ziemią wydać hoynie. Wlec / iako chmiel w goreby
nie siedl / gdsieby go tylko gospodarz nie wsparł : tak y Família /
zadnaby w polszce v nas nie wrosła / gdsieby się kopi y wprzod
nie wiała / y na mieczu nie wsparła. Aż nie krwawy miecz /
2: Reg. Dawida na Królestwo wprą wll : Percussit Saul mille & David
18. decem millia: quidei restat, nisi solum Regnum? Król go Saul też
mi przywitał słowy.

Kopu

3 Krwawey niegdę wylatawshy rany Szlachectwo swoje
Marinus Młarysh / taka rzecz do Senatu Rzymskiego przyniósł: Non pos-
Roman, sum P. C. Nobilitatis mea antiquas imagines proponere: at possum
Aquilas, vexilla, phaleras, cicatrices ostendere: ha mea sunt imagi-
nes, non hereditate relicta, sed magno sudore comparata. Też krwaw-
Deduct: we początki / Szlachectkie Domy / zdawna miały. Nobili, (we
Nobilis, dług niektorzych) idem est, quod nobiles, seu notabilis. Znaczn-
na wojnach / expedyacyach / publikach; v wszystkich był nobiles.
Oftrym żelazem v łogo przeorane goło / v łogo cechowana ges-
ba / taki v Dawnych był notabilis. Wymażawshy potym syllabę
Ta, co był przed tym notabilis, stał się Nobilis. Ute infla pra-
wa Szlachectwa / do godności / tylko krwawey Bellony przycho-
dziła droga: zaczął też straszny mi y ogromny nieprzyjaciół-
lom swoim bywali. Wafie owe nakryłane / Panowie Pola-
cy / ewarzy / które przy Kielisku placano / a hańcowano na bruku /
nie straszne są nieprzyjaciółowi / nie straszne y heretgi nasze / jeżeli
Kieliskow miasto krótkich rusznic; wśatek miasto pistoletow y
bándoletow; kurowych szlenc / miasto smigownic; czar / ro-
struchanow srebrnych / miasto moździerzw: ślask y pułkaro-
welnych / miasto działo wzywające do ciebie. Raz to tylko słasami
woynę wygrano / kiedy się G. deon przeciw Madyantom wy-
prawował: gdsie trzy ślaski tylko walecznych meżow z sobą wsta-
Judic. 7. wshy. Dedit tubas in manibus eorum, lagenasq; vacuas, ac lampades.
Prożnym tam ślaskom przeczytano wygrano. Żadna Família
nie wro-

nie wrosła / która z krwawym za pasy nie chodziła Młarszem. Je-
żeli która samym się podpierając izykiem / in vertice Montis vo-
śladła; przedko się ant odnosiła. Jeżeli która na bystrem pio-
ku / pod niebo wyleciała; trochę coś pobuła wshy za dnia / tu mro-
towi wpadła. Jeżeli która na bogatym ślanelu worku; rozrus-
tnego potomka rażyła / albo wlec za kwafona fortuną / z gruntu
ja wywalila. Disperierant omnes inuoluti argento. Młysce to Soph. 1.
Septuaginta interpretes (iako świadczy Hieronym Swięty) tak
 tłumacza: Qui erecti erant in superbiam, & pauperes despiciebant, 70. In-
ira veniente vastati sunt. terpra:

Dom Jch Młciow Panow Zawadzkich / isfortnym jest / na
ozdoba y podpora Oyczyzny Olympem. Czemu / proste / y teraz /
Kodzonych też zmarley nasze Jch Młciow / na ostatniey już
Przeżacney Siostry swojej wsludze / tu nie widac: Czyli / jedyna
Siostra / nie miała im byla: Nie daw tego Boże. Młila im Sio-
stra / ale młiska Oyczyzna. Teraz abowiem / inter suspiria & ge-
mitus, aż żaloni zaśladshy / prawdziwemi się tey synami być
pokazują: rądy y obrony Seymowe / swemi konsultami ślano-
wac. A Patre Patriam. Od Oycy Oyczyzna nazywamy: tak
Cretencycy, a Matre Matriam, przezywali. Mładze Tullius:
An potest cognatio propior vlla esse, in qua parentes etiam conti-
nentur?

Soph. 1.
70. In-
terpra:

Plutar:
Cicera,
Philop. 9

Tak wysoka jest ta Góra Olympus / że lubo już Jey Mł-
Pani Helena Zielinska / wyrokiem śmierci obrociła się w po-
piol: swoich jednak Enor ryfowanych wieczności nie
trać.

Dom Jch Młciow Panow Zielinskih / Góra Libaniska
ślusznie nazywa. Tu abowiem nieśmiertelne młdrych Senato-
row / y sprawiedliwych meżow Cedry / iako Pálmy obficie świa-
tobliwośća znamięnita / náyduie. Tu wolność Szlachectwa /
iako orzel wysoko latający / gniazdo sobie Wzrzedani Koronny
mi sposabia / y ściele. Ten Orzel: tak wspaniały / y wysoki or-
niadły / z góry na górę bystro poglądając / y patrząc; z Domu
wysok

Wysokiego / uá Dom sobie rozbny / wdzieczna ozdoba Cedrowa z
 Pániente/ cnota/ obyczaymi/ wroda/ y wrodzeniem/ zacna y sta
 wna/ do Sniázda swóiego/ iáko medullam Cedri zánosi. *Aquila*
 17. *grandis magnarum alarum, plena plumis & varietate, venit ad Liba-*
nam & tulit medullam Cedri, summitatem frondium eius auulsit,
& transtulit eam. Wotyczkie czas/ y náder wesoła ná ten gáś
 stánely/ kiedy tá Rozgá/ w Wielmożnym Job Mciom pp.
 Zielinskich Domu/ nie tykko zielona/ ale też y kwitnaca/ doyrzá
 10. *tem.* y wydáła owoc. *Oliuam uberem, pulchram, speciosam, fructife-*
 11. *ram, vocauit Dominus nomen eius.* Oco/ iáko gżery tabluská /
 Anielská wdzieczney mlodości nlewinność/ waga sie w oczách
 nášych/ nie znágc/ áni gziac przygody/ że mátkę stráciła/ á
 tym godnieyša condolentey/ że żalósnego Rodzica/ zá Oycá y
 Mátkę oráz wsta.

Vincen: *Saueto bylo wroczyſte w Athenách/ Pomicepium ábo Po-*
 Ferar: *milegium, zwáne : á w ten táni gáś owoce z drzewá zbierano-*
 lib: 9. *W Domu Wielmożnego Jęg Mci Pana Sęgrosty/ nie áwies*
 to ale smutná Seria dziś zásiadlá : poniewáz nie iuz Tablák od
 Drzewá / ale Drzewo od Tablek / Máłżonka od Máłżonká /
 od Bráciey Sioſtre / Rodzicielka od Dziarek / odcinaś odcinaś
 wſzy / w proch y w popioł obracá : á zátem/ te droie Gory
 1. *Arist.* wysółke/ smutney y ciemney nocy / to iest žaloby/ pláſzem o
 2. *de colo-* krywála *Omnia* (mowi Philosoph) *combusta nigrescunt.* Wiele
 3. *ribus,* kież to / á śmiertelne/ ciemności nocne / nie od Egiptſkich nie
 4. *e. 18* tożne/ kedy *Nemo uidit fratrem suum, nec mouit se de loco, in qua*
 5. *Exod:* erat. Táť pod okropnym śmiertelney nocy ciénem / mierſcá
 6. *10.* swego nie wſtepuje żaden/ áni przyziaciela przyziaciel ynáć mo-
 7. *S. Ze-* żet *Intuere, & inspicie sepulchra, si poteris discernere, quis sit Domi-*
 8. *no Ver:* nus, quis seruus, quis diues: discerne ibi, si potes. *plebium á Rege,*
 9. *uirum fortem ab imbelli, decorum ab informi. Si ergo omnium ho-*
 10. *rum memor fueris nulla tibi orietur elationis occasio.* Jáko was te
 11. *ohat/ tá śmierć okropná zmieſzá / y záſmuciá, táť záť pozora*
 12. *Job 11.* ná wſſſy Jutrzenká: *Quasi meridianus fulgor, conſurget tibi ad*
 13. *vesperam, & cum te consumptum putaueris, oriens, ut Lucifer.*

CZĘŚC WTORA.

N Arzekal niegdy czewliwie/ y nieiáko z przeſlectwem / Job
 1. *ſpráwiedliwy/ mowiáć: Percat dies, in qua natus sum, &*
 2. *nox, in qua dictum est: conceptus est homo. Dies illa vertatur in tene-*
 3. *bras, nec requirat eam Deus de super, & non illuſtretur lumine, ob-*
 4. *ſcurent eam tenebra, & umbrá mortis, & occupet eam caligo, & in-*
 5. *uoluitur amaritudine. Aleć/ dáremnie/ má noc ozdoby ſwoie/ nie*
 6. *tylko / że iest mater Conſiliorum, ale/ że/ gżego iáſny dzień dene-*
 7. *guie/ to ona z oſobliwego ſaworu ludziom gżni. Dzień/ wro-*
 8. *dzona ozdoba gżiazdom bierze: noc/ ácz iest ciemná/ iáſność*
 9. *nam iednáť przywraca/ y one iáko by wſtręſhone z mártwych/*
 10. *ieſnemi promieniami odżywia/ y zdo bi. Zżadści śnádz Gracie*
 11. *ono Pythagoreſowe Paradoxon wicſto. Area Solem ne claudito,*
 12. *Reore iácie/ ſuſſnięby nam do pogrzebow náſych ſtoſwáć/*
 13. *á ſtánawſzy náđ tym Sarcophagiem žalobnym Area Solem ne*
 14. *claudito, zawołać. Aleć przywódeby Pániey śmierci w tym w-*
 15. *gżnił/ koby iey to ebciał imponowáć / aby ona w śmiertelne*
 16. *pubelſká ſwoie / y trunny ſprochniale/ Bogoboyne pobożnych*
 17. *ludzi (qui in Domino moriuntur) poſtepti/ ſładać miała. Jáko*
 18. *bowiem ciemina noc gżwáźdy/ táť śmierć/ nieśmiertelne pobo-*
 19. *żnych odkrywa cnoty. Mors manifeſtabit omnia. Táť iest oeym/*
 20. *Rzymſkiego Orátora zdánie. Virtus per ſe lucet in tenebris, &*
 21. *pulſa loco manet, ſplendetq; per ſe ſemper, nec ullis unquam ſordibus*
 22. *obſoleſcit. Pláći iuz effectiue pomſhechny dług śmierci Bene-*
 23. *dykt ſwiety/ áliſci ſwietna droga/ Niebieſkiemi ſplendorami*
 24. *wpſtrżona: onim elogium, ziemi ſpuſzcza: Hac eſt via, qua di-*
 25. *lectus Domini Benedictus, in Cælum aſcendit. Ludowiká Swie-*
 26. *tergo ciáło/ do lochow podziemnych prowadzą ognie Niebies-*
 27. *kie/ y pochodnie od ludzi zgaſhone zápaláia. Doyrzał tego Job*
 28. *Bogomyſłny/ mowiáć: Quasi meridianus fulgor, conſurget tibi*
 29. *ad vesp̄eram, & cum te consumptum putaueris, oriens ut Lucifer.*
 30. *Miſtęzne te ſłowa/ Conceptum ſwym domcipnym cędruiac*
 31. *Grz gory*

Job 3

Pythas

Cic: pro
 Sex,

In vita
 eius.

Job 11.

Gregor. **Gregorz Światey**/ ták ie tłumaczy: *Peccatorum enim lumen in die est, obscuritas in vespere: quia in praesentis vita felicitate attollitur, sed aduersitatu tenebrarum in fine demoratur. Iusto autem, ad vesperam meridianus fulgor surgit, quia, quanta sibi claritas maneat, cum iam occumbere ceperit, agnoscit.*

Wolkom Annibálowym/ koro sie/ na rogách swych zá páłone snopki dzwigáiac/ ta impreza zdobyly: **TERROR. & ERROR.** Wiele ich test podobnych. **Jásnie Wielmożny/ Oświecony/ Mładszniejszy**/ y inne tym podobne *speciosi* (iáko to bywa) tituli, są to snopki goráiac/ ktore nád głowa láciáiac/ po stráchem wisc bywáia wielom. Boi sie poddány/ boi vbogi/ boi podczás y rowny; **Terror to** / ale y **Error.** Rozumieš/ że te złote rožki/ z głowy iego wyrošty; **Error, Rozumieš/ że snopki/** ná tey głowie są žete. **Error. Rozumieš/ że nigdy niežgáia;**

Greg. 11. **Error.** *Peccatorum enim lumen in die est, obscuritas in vespere. Jesu dnyim słowem. Erunt sicut paleae ante faciem venti, & sicut famula,*

Job 21. *quam turbo dissipat. Złstoria Pišná Božego/ między innemi tytułami/ dość iásnym/ Jobá Światego/ ozdobiłá tytułem:*

Job: 1. *Eratq; vir magnus inter omnes orientales. Lyrantus cžyta. inter*

Lyr. *omnes Christianos, žłád wyžerpnáwšy táleinnice Dydimus/ ták*

Dydim. *mowi; Genere clarus inter omnes Orientales predicatur, quoniam in Cate-*

na sua.

Wielmożny Młciwy Panie Stárosto Cechánomski/ káz es lámpy/ y te pochodnie/ ktoremis ták hoynie/ žmáley Młá žonce woleý Rátápháik/ ošwicić kázal pogásić: niecháy ten ogieš málérálny z oczu žnišle. Jáko bowiem gwiazdami noc/ ták tá cnotami ozdobiona Jutrzenká/ šwieci. Quasi meridianus fulgor, ad vesperam consurgit tibi, & cum te consumptum putaveris, oriens ut Lucifer. Praecepit enim ortum diluculo, & ostendit Aurora locum suum.

Job 38.

Auro-

Aurora.

W Domu **Jásnie Wielmożnego Jego Młci Pána Wolewódy Párnáwskiego/ y między Rodzonymi swemi/ w dżia cza to byłá Jutrzenká/ kochána/ y miła wszytkim. Quasi aurora consurgens, & progrediens. według owego Pišmá. Iustorum semita, quasi lux splendens procedit, & crescit usq; ad perfectum diem. Nie ták / iáko wtéc oní wyrodkowie/ ktorzy y cnoty y žćia Rodzicow swoich začnych/ podány sobie medelš/ de pca/ y áž z Owlego wymiedžieni gniaždá/ nocnemi sie iednáł nieoperžami/ y puhačami stawaia. Čzšto ná tákich Očžyžná miła sárka/ a čžšćiey žáłošni Rodžiey nážetáia/ y pláča.**

Augustus Cesarz/ ná niepe słusnych niegdy boleiác synow/ o niepržystoynych cžrtkach z žáłošćia mawiał. O utinam caelebs uxisset, orbisq; perisset. Odrzuconego tákž niegdy od lásti syná/ kocháiacá Mátká w przyžiažn Oycowšći/ čheác wšrubowác/ powábných słow ožych zážylá. Tuus, & meus, & filius. Plunáwšy Oćiec ná žemie tymi słowy šlugnie iey zložyl; Et hoc ex me est, at non utile. Č gdyby przez přeták godžilo sie Rodžiecom přežiewác/ záwclacžy nie ieden Oćiec, nie iedná mátká mišćiałá: & hoc ex me est, at non utile. Wielmožná Jęž M. Páni Želená žielnišćá w přežecánnym Rodžicowšći ožich Domu/ z námiennitým między Rodžonemi ša emi/ á nieodmienným iest šłgorem. Jáko bo wrem noc/ iedyńá sie nabážžiey šžžći/ y ždobí Jutrzenká: ták oná między Rodžonemi/ w Domu Oycowšćim/ iedyńá byń šy šioštra/ ušćia přašentium ošwiceálá. Młá džy Žákonemí potým Šioštrami/ z woleý Rodžicowšći ožich šłgáwšy/ tym iášnějšćiego sobie/ w šelákiey pobožnošći šplene dóru/ přžžžyniła: Š: prawdę šłšžnie iey Lemma owo džišia šłžy. Aurea hora.

Max. Serm. 23.

71

Joann. Carib.

E

Aurea

Aurea hora.

Złota to była godziną/ kiedy na Oryzoncie Jch Mielow Pá-
now Zielniskich/ nowy wstąpił Oryon/ y one po Rodze-
nym niedawno ziemi oddanym cienie przez rozpędził. Za da-
wanych Pogan/ Imię to/ początek swoy wzięło: Hora, Imię
to było iedney figuralney z Bogin Rzymskich Boginiey/ ktora
dla ośbłtwey piekności swoyey/ nazwana iest Hora; po naszymu
Godziną. Rozumieli ją być/ Komuluszą fundatora Rzymskie-
go ziona; po śmierci onego (iako oni báiś) do nieba wzięta/ y
Hora nazwana: co się z tego Wierszka pokazuje:

Te Quirine Pater veneror, Horatq; Quirini.

Puszczam na strona/ wielelnych Pogańskich wymysłów/
y báiśnt/ ktore iako nie sąw się pewnej tak też/ y mniey potrzebne
być sądzę. W Szwedzkim Breviarzu Kościelnym/ nowy Can-
zon/ w hymnie Juczenney Brygidie Świstej przypisany/
czytam:

Hora confurgit aurea,
Lux absque nube rutilat;
Regna gaudent aetherea;
Mundus applaudens iubilat.

Wielmożna Jey M. pání Zielniska/ złota to była go-
dzina/ ktora/ iakoby cztery quadransy/ Synagógom czterech/
w Wielmożnym Mielonka swego Domu zostawiła. Zosta-
wiła cztery iakoby żywioły/ z których omne vivens; cztery iako-
by części świata/ z których totum Univerſum iest złożone; iako-
by cztery narożniki grunturowne/ na których przejačný Dom
Jch Mielow pp. Zielniskich wemierdzon będzie. Do tej po-
wieści moiey Młania się Krol Aragónski Edwardus/ ktorego
życie swoje ostatnim już periodem pieczętującego/ Młarszałek
Koronny/ ostatecznie żegnając gdy pyta; nieżalli mu było ob-
tak bogatych/ y ozdobnych Pałacow/ na inny się świat przeno-
szyć?

*Ennius
in sua
Aenei.*

noście: Podnioższy Krol rękę y ną dzieci wstąpił/ taki dal res-
pons: Jlla pignora, erunt mihi eburnea palatia in quibus habita-
to, quoad h. e. unt. hie possessiones mea erunt, ex quibus sine ullo la-
bore, percipiam fructum, & quasum. Wielmożna J. M. P. Z. lena
Zielniska oddawszy tuś niebu/ a ciało ziemi/ w rękę Persony
swęj memoryal/ tochanemu Malzonkowi swoiemu/ te ene
Pignora presentia; i na miejscu swym zostawia. Godną zaś
iste pochwały tą Godziną/ kto a niepojętą/ ale własną/
według oney sentenci- y/ iakoby ozdoba: Quicquid corpori ali-
unde advenit, spolum est, & p. e. a aliena. forma: suo fulgere, ma-
gnificum est. Wcisłone kiedyś pospolitym tuś niem godzinę/
quadransami y minutami w broione powstały: ta iednak się
miedzy niemi znalazła różnica/ iż iedne się nazbyt długimi/ druz-
gie zaś nazbyt krótkimi/ toczyły traktem. pytań słusne dyssor-
nansy oney przyczyny odpowiedziały z płaczem: Te ktore O-
brzymstwy są statuty/ a iakoby się bezgranicznie być zdadzą/
owe to są godziny/ których się niektóre Panie brzyznia y straszą/
gładości w twarzach swoich/ medii illiciti sukca/ ktorych
śladz Malzonkowie/ przyczynnych deliciach/ wzbitych swych
zwyczajach/ według onego P. śmá; Non tam i. enit hora mea. zósy
piata. Owe zaś/ ktore Kárlcom są podobne/ e tam są/ ktore
rych się modlą/ dobre y zbawienne uczynki czynią/ y o wiegno-
ści (acz raptim) myśla.

Aula brevis tunicas & breve carmen amat,

Krótká Młsa/ nie długie káśanie: to po ich pładach. By iest się
y tego doszć mogły/ aby Paćterz skroćli; ktorey wtac to wo-
tanem/ to rozmowa/ to żartami/ te śmiejchem/ stracać zwykli/
skaliły się Thesp sionami z Soleonow. pobożnie ktoś powo-
dzał:

Exeat ex Aula, qui enpit esse pins.

Ta/ wielkustne godną p. imięci/ Młatrona/ mále godzinę do
zabaw/ y swietlich wtach/ wielkie do nabożnistwa y modli-
twy/

*Eduw:
Rex A-
rag.*

*R. P.
Olinar.*

*Plum.
le de se-
ra nu-
minie
vindic,*

rzy / iako druga Rebecka / miła. O ktorey Chryzostom S.
Chryzost. Izakowe opisuiac wesp. le / tak zosiawil: *Nusquam superflua illa,*
hom: 48. & inutilia, nusquam diabolica pompa, nusquam cymbala, & satha-
in Gen: nica illa conuiuia, & sconvmata omni obscenitate plena: sed omni ho-
nest. in sapientia omnis bonitas. Tymym / nabozenstwá y
ymacwienia tej Paniey pobożney / świádkiem / iest Aurora;
Isid: lib: która sie od iednego Doktora nazywa: *Aura rorans.*
Eshym.

Aura rorans.

ZE dwu miar / Oblubienica Pánská / Oblu: tenica swego wy-
Chwala / gdy mowi: *Cincinnati eius pleni sunt guttibus nocturnis,*
Cam: 5. to pierwsza. Wcora / 31 *Manus eius tornatiles aurea, plena hy-*
cintib. Wdzieczny / oboiey tej pochwały present / oddala rá-
zmárta Páni; bliźniemu / y Bogu. Te dobroczynność tej / kros-
ra szodrze / y hoynie / w bogim / potrzeby ich supeditowała /
wyświádcza iuz *Aura rorans*: chłodnemi bawiem obfiterch iak
muzn swoich kropkami posila spitala / Roscioly / Rlásteory
Zakonne / z Károlemiakoby / Scáncastim niegdy Krolew / sym-
Botany: *Ecclesie dedicati.* Tlic nad to milszego niemiac / iako gdy wbo-
gich Káplánów w Domu swym widal / y wical. (ztoce to rece
ktore rakiemi oplywala skarbami; o ktorych ieden tak powie-
dzial: *Aromaticae sunt, & fluentia; plena sunt, quae de charitatis*
Gilbert. plenitudine procedunt. Oddala y Bogu / co iemu należało / kiedy
serm: 39. do nabozenstwá / osobliwie Piackowego / nie tej zgola zágro-
in Cam: dzic nie mogło: ale iako druga Mágdalena pokutuiaca / zapo-
mniála byla boiażni wśelkiey / zapomniála wélechy / zapomniála
iá nakoniec wśelkiego, dla tego samego / ktorego szegulnie
miłowala: przy ośtácnim zgonie swym / z protestáckim wiary
świátem / y innemi Alkami tu sluzacemi / z wielka strachem
zpláczem / pástkiem Swietego Fránciska sama sie przepasa-
waly / a Sakramenta Roscieline z goracym nabozenstwem przy-
iawfi

iamfi; gdzie factum est cor eius, tanquam cera liquefcent, & Ani- Ps. 27.
ma eius liquefacta est. ut locutus est ei sponsus, Septuaginta In- Cant. 54
terpretes, tal tłumacza: *Anima eius egressa est in sermone eius.* 70. In-
ostánie świádu temu Vale, światobliwie oddala / á na infi terpr.
sie dzień / o ktorym w Piśmie: *Adelior est dies una, in atriis tuis,* Ps. 83.
super millia, w lasce Bozey przemiosła: *Aurora quotidiana finis est* Rupert.
praterita noctis, & initium diei sequentis. Otoz macie: *Quasi in Cam.*
meridianus fulgor, consurget tibi ad vesperam, & cum te conjura. lib. 6.
ptum putaveris, oriens ut Lucifer. Job 11.

Alledzy inemi wlasnościá i też nieposledniysza Interze-
ta sie zdobi / 3 iest *Finis praterita noctis, & initium diei sequentis.* Rupert.
zaczyn ani nazbyt iasna / ani nazbyt ciemna byc musi. Na ubi sup.
poderzżanym fundamencie / odnieśty kiedys pochwałe Stáros
zakonne Bialeglowy. *Videunt (mowi Pisno) Egyptij Mulie-* Gen 12
rem pulcherrimam; a ea byla zona Abrahamowa / Rebecka rze Ora.
czona; z zdroiu przy fontanie / uella de oratione. Jako y o
Absag Sun imie / Dawidowi iuz zgrabiálemu narádony /
w tymże Piśmie czytamy. *Erat autem paula pulcherrima.* 3 Reg. 1
Co iest dla Boga? Dawne iest przyslowie: *Ne quid nimis Virtutes enim* Hieron.
in medio sunt, & nimietas in viris. Wiebieszny co iest Trul. in c. 10
Bedzieli Páni Málzonka / nimis prudens, iuz cém biad: bo in- Ebelz
wsi ordine. rzeczy iac musi: *Ad ords interitus, ordo est reprobis.*
Bedzieli nimis pulchra obawiac sie zeby wiece pozyczalnych nie
zazywala kolorow. *Fugiant (napomina Epyran s) casta vir.* Cypr. 1.
gines, & pudice, incellurum cultus habere import carum, lupanarium dediscip.
insignia, ornamenta meretricum. Slawny byl niegdy zawolany & habi-
wiele pan / w Greczey zgomádzonych Bankier / na ktorym / in virg.
dla 108 polney wciech / perwne z nich koleyne zacygnaly igryská. tom. 2.
jedná z nich kompani swoje na ewarzách málwane posrzeghy /
sama szegulina bez nabytych bodac farby kolorow / taka ie nies-
1 r odziana zagadla finca. Ze ná mie koley / co kolwiek ia czynic ba-
de / toz y wy / prosha / nieociagajac sie namniej / zemna gyncie.

W net zátém dopádky wody! omywa twarz swoja: á zrad plos
Enierfja sie astane: co tez y drugie one wpulsarbowane / tak
brudne; y spetne sis astaly: ze je larwami raczy / á nie Pánias
mi osadzil Grezyn. Uá wáshych záždách zmygáynych / ktoz
tolwielby forteli tego zázyt zechcial / o takby wiele z nadob
nych Mátrón: brudnych; y niegláncownych náczynil. *Quid*

S. Da- sit caro, doceat caro: quo lucet perhibet mortua, testatur & viva. Wiel
nianu mezna Jey Mác Páni Scároscina! ani sie wdawala / za nimu
adPlane. pulchram áni za nimu prudentem. Wiedziála abowiem / ze me
dium tenuere brati.

Hieron. byla náuka: Illa fit pulchra, illa amabilis, illa habenda inter socios.
in Epist. qua nescis se pulchram esse, qua negligis forma bonum, & procedens
ad publicum, non pedum & colla denuat, nec pallio genuata cernices
aperit, sed qua celat sac em, & vix uno oculo, qui via nuntius est,
patente ingreditur. W tym rzeko [je tak rzeko] ad nimitatem
ac. esse, ze nimis immitauré, przez śmierc odbiegła swoich.

Poiedyrz Anjolá z Jakobem Pátryarchá / Zięgi Rodzias
iu / pod czas wschodzący Jutrzenki / nam opisuta: ná którym /
dwie ia rzeczy / pważenia godne / znayduie: Ráno wprzod.
Tetigit enim nervum semoris eius, & statim emarcuit. A potem

Gen. 39 successu Błogosławienstwo: gozje Jakob Anjolá za barki trzy
mátae / wola nani temi słowy. *Non dimittam te, donec benedis
xeris mihi.* Pobożna Mátrono zmarla / zranilaś bris žalosne /
osierocietgo Mals-ná twego sarce / rozkwiliłaś wrodzony
braterskiej miłości affekt; krowa we liypociach Bráćiej Swias
tego Fránciska / z ogzu ich wyćisnelá; Czulacel / y Poddanym
enym / Swiatobliwa Mátrono / gorzłch lamentow przyczyn
na bedac / odechodzisz od nas.

A tak iuz / pobożni / y światobliwi Rápláni / prz tym
żałosnym Jutrzenki nášej iášnej záchodze / obfitego z strony
Boskiej Błogosławienstwa / pozostałym wyciącie działkom:
wyciącie y zmarley / ktera sie pod ziemne lochy wybiera od nas /
Do.

Dobrodzietec nášey / pożądanego przez winno *suffragia* poloi
iu. Zycicie iey y iwy / w tym zacnym gronie / tu zgromadzeni
potkrewni / aby Zastepow Bogá / Dufá iey swiatobliwa; twa
rza w twarz ogladala.

Ciebie zaś / Auditorze Przejacny / Anjelko ono iuz Przej
mowa jegnam: *Dimitte me: iam enim ascendo Aurora,*
Amen.

W WARSZAWIE,
W Drukárni PIOTRA ELERTA K. I. M.
Typographá,

